

ламирано бѣ съединението на Северна и Южна България. Сърбия и Гърция се раздвижиха и се заеха за възстановяването суверенитета на Султата, неискано отъ никого и за балканското равновесие. Избухна, предизвиканата отъ алчните апетити на Сърбия — Сръбско-Българската война, въ която българския народъ съ кръвъ злечата обединението си. По такъвъ начинъ българите отъ дветѣ Българи се обединяватъ. Необединени оставатъ Македония и Добруджа.

Македонския въпросъ въ това време (столетие) става почти частъ отъ великия източенъ въпросъ. Македония населена изключително съ българи, поведе борба за обединението си съ Митрополията — България. Тази борба почва отъ Берлинския конгресъ, когато европейската дипломация създаде най-безчовечната за човечеството неправда. Отъ тогава се почва и сериозната обединителна борба на Македония. Въ 1878 година избухнаха въстания въ Кресненско и Разлошко потушени съ най-грозни звѣрства. Тези въстания предизвикаха най-силния правителственъ тероръ. Въ 1880 година Охридското съзаклатие.

Безчовешкия режимъ въ Македония създаде революционната епоха. Народното самосъзнание бѣ израснало и обединителния духъ възпламененъ. Тежкия тероръ, кланетата въ Малаазия предизвикаха революционното движение въ 1895 година, което се завърши съ кратка епична борба. Виношката афера (1897 година) предизвика масови кланета, арести, преследвания, които туриха началото на бурната революционна дѣйностъ. Тази дейностъ възбуди турското правителство и то подложи македонското население на най-тежкъ духовенъ економически и физически гнетъ и тероръ. Отъ 1898 година до 1903 година последватъ редъ афери въ Македония и Одринско, презъ които турското правителство извършва нечувани звѣрства: Афери въ Солунския вилаетъ (Валандовска, Енидже Вардарска, Тиквешка) Мехомия въ 1899 и 1900 години. Въ 1901 година Солунска, Кукушка, Гевгелийска, Дойранска, Воленска, Тиквешка. Въ 1902 година Драмска (с. Колакъ) Сърска. Въ 1899 — 1903 — афери въ Битолския вилаетъ (Костурски) Кичевска, Битолска, Кадиноселска (Прилѣпско), Ракитешка, Търсенска (Леринско). Петелска. Въ Скопския вилаетъ Радовишска, Новоселска, Софиларска (шипско), Кумановска, Радовишка, Кочинска, Въ Одринския вилаетъ (Акоръ Малко Търновска, Аха Челебйска, Чокенска, Дарждерска). Въ тези вилаяти сж извършени нечувани до тогава звѣрства. Турския тероръ още повече усили обединителния духъ на българина. Народната душа бѣ вече изстрадала мжкитѣ си и тя поде революцион-